

NASZ PATRON

ARKADY FIEDLER

(1894 – 1985)

Arkady Fiedler od najmłodszych lat wyróżniał się wielką miłością do świata przyrody. Razem z ojcem chodził na spacerunki do lasu i nad rzekę, gdzie podziwiał kolorowe motyle czy rogalińskie dęby. Ojciec uczył Arkadego „kochać rzeczy takie, obok których inni ludzie przechodzili obojętnie”. Jako młody chłopiec marzył o dalekich podróżach, zwłaszcza do puszczy nad Amazonką – „(...) pod dębami majaczyły mi w snach tajemnice amerykańskich rzek (...), czułem zapach lasów kanadyjskich”.

Po śmierci ojca prowadził rodzinną drukarnię. Za oszczędzone pieniądze kupił dwie łodzie, które „mogły nieść bezpiecznie chyba na koniec świata”. W 1924 r. wyruszył na wyprawę po Dniestrze. Swoje wrażenia i przeżycia opisał w książce „Przez wiry i porohy Dniestru”. Cztery lata później wyruszył w podróż do Brazylii. W 1933 r., spełniając swoje największe marzenie, udał się do Amazonii. Wspomnienia z pobytu w tym egzotycznym miejscu zapisał w książce „Ryby śpiewają w Ukajali”.

Gdy wybuchła II wojna światowa, Fiedler przebywał na Tahiti. Przedostał się do Wielkiej Brytanii. Losy polskich lotników biorących udział w bitwie o Anglię zainspirowały go do napisania książki „Dywizjon 303”. Po wojnie nadal wiele podróżował, m.in.: do Meksyku, Norwegii, Syberii, Afryki, Brazylii i na Madagaskar. Oprócz podróżniczych reportaży Fiedler pisał również powieści dla dzieci: „Mały Bizon”, „Wyspa Robinsona” oraz autobiografie: „Mój ojciec i dęby”, „Wiek męski – zwycięski”.

Arkady Fiedler odbył 30 wypraw prawie na wszystkie kontynenty. Z każdej przywoził nie tylko wspomnienia, ale również zdjęcia oraz piękne okazy zoologiczne i botaniczne.

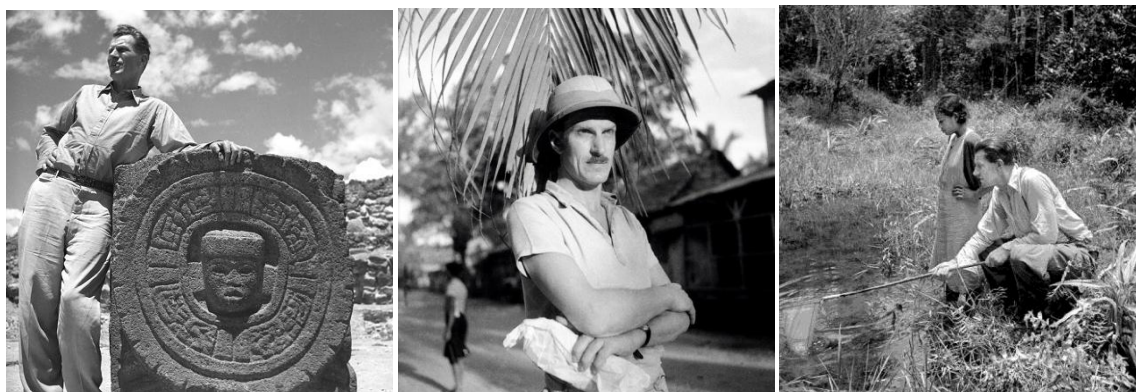
Napisał 32 książki, które wydane zostały w 23 językach. W 1974 roku pisarz wraz z rodziną stworzył prywatne muzeum podróżniczych trofeów w swoim domu w Puszczykowie.

Fiedler był człowiekiem zafascynowanym swoją działalnością, pełnym pasji podróżniczej i żądnym wiedzy; ciągle aktywny, pełen zainteresowań i twórczych pomysłów – „wabił go świat”. Jego celem nie było tworzenie barier. Często przebywał z prostymi ludźmi, był ich ciekaw, chciał ich poznawać. Mówił, że „w życiu człowiek musi mieć mocno sprecyzowane marzenia”. Umiał realizować swoje plany i pomysły. W jego książkach widać ogromną pasję; są one pełne barwnych opisów przybliżających życie ludzi na wielu kontynentach i o różnych kolorach skóry, „uczą szacunku dla innych kultur i obyczajów oraz ukazują piękno przyrody”.

Arkady Fiedler wielokrotnie był nagradzany, otrzymał m.in. Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski, został uhonorowany nagrodą literacką miasta Poznania, przyznano mu nagrodę ministra kultury i sztuki II stopnia za literaturę podróżniczą, nagrodę za całokształt twórczości i wiele innych. W 1968 r. dzieci i młodzież przyznały pisarzowi Order Uśmiechu, był to jego ulubiony, „jedyne jaki nosił”.

Od 1996 r. dla uczczenia pisarza i podróżnika Arkadego Fiedlera przyznawana jest nagroda „Bursztynowego Motyla” jego imienia. Nagrodę wręcza się polskiemu autorowi za najlepszą książkę o tematyce podróżniczej. Laureatami tej nagrody są już m.in.: Jerzy Kukuczka, Marek Kamiński, Marcin Kydryński, Beata Pawlikowska, Wojciech Cejrowski, Elżbieta Dzikowska i Martyna Wojciechowska.

Bibliografia: Oskar Jernas „Arkady Fiedler Człowiek bez paszportu”, Józef Kuffel „Arkady Fiedler Podróżnik i literat”, Arkady Fiedler „Mój ojciec i dęby”, Arkady Fiedler „Wiek męski – zwycięski”.